Книга Сираха 25

Добрі та лихі люди 1-12; злі жінки 13-26

1 У трьох речах милуюсь і в них красуюсь я перед Господом та перед людьми: згодою між братами, приязню між сусідами й жінкою та чоловіком, які дружньо живуть.

2 Три роди людей душі моїй осоружні, і життя їхнє вельми для мене бридке: бідний - пихатий, багатий - брехун і старий - перелюбець, що з глузду з'їхав.

3 Коли ти нічого не назбирав за молодощів, то як же знайдеш за старощів твоїх?

4 Яка ж то гарна річ для сивини - розсуд, і для старших - знати раду дати!

5 Яка ж бо гарна для старих -мудрість, і для поважаних - розважність і порада!

6 Вінець старих - великий їхній досвід, і похвальне в них - острах Господній.

7 Дев'ять речей блаженними вважаю я у серці, десяту ж висловлю словами: чоловік, який дітьми утішається, а й який за життя ворогів падіння звидів.

8 Щасливий, хто живе з розумною жінкою, хто язиком своїм не послизнувся, а й хто не служив від себе негіднішому.

9 Щасливий той, хто знайшов обачність, а й той, хто повідає вухам уважним.

10 Великий той, хто знайшов мудрість, - та немає над того, хто Господа страхається.

11 Острах Господній усе перевищує: хто його має, кому він рівня?

12 Острах Господній - початок любови до нього, віра - початок приєднання до нього.

13 Усяка рана, але не рана серця! Усяка злоба, але не злоба жінки!

14 Усяке нещастя, та не нещастя від ненависників, і всяку помсту, та не помсту вражу!

15 Бо нема отрути над отруту змія, і немає гніву над гнів ворога.

16 Жити я волію з левом та драконом, аніж з лихою жінкою жити.

17 Лукавство жінки вид її змінює, обличчя робить темним, мов у ведмедя.

18 Чоловік її, сидівши собі з ближніми, хоче - не хоче, а гірко зідхає.

19 Мала всяка злоба супроти злоби жіночої - хай же доля грішника отаку спіткає!

20 Що ногам старого по піску вгору дряпатись, те язиката жінка спокійному чоловікові.

21 Не дай себе обманути жіночою красою, і не пожадай ніколи жінки.

22 Гідне гніву, стидке й вельми ганебне, коли жінка утримує свого чоловіка.

23 Прибите серце, вигляд сумний, рана в серці - від жінки лихої; безсилі руки, коліна немічні - від жінки, що чоловіка свого знещасливлює.

24 Від жінки гріх почався - з-за неї й усі вмираємо.

25 Не давай воді витікати, а жінці лихій - робити по-своєму.

26 Як вона не під твоєю рукою - віддали її від себе.